

**Веренич О.В.**  
доктор технічних наук, професор  
**Васильєв І.А.**  
аспірант  
Київський національний університет будівництва і архітектури  
м. Київ, Україна

## **МЕТОДОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ ДЛЯ ДІДЖІТАЛІЗАЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОРОЖНЬОГО РУХУ**

Упровадження змін чи створення нового продукту чи сервісу базується на застосуванні проєктного підходу, який за останні десятиліття показав свою ефективність. Сфери застосування таких підходів розширюються, і якщо зародження проєктного підходу зобов'язано військовій сфері, то на сьогодні, створення чогось нового чи упровадження змін не можливе без застосування останнього. Використання принципів та підходів проєктного управління у різних сферах та швидкі зміни, які відбуваються у суспільстві впливають, й на предметну область із управління проєктами. І якщо на початку свого виділення у окрему спеціальність чи спеціалізацію, управлінці проєктами говорили про традиційну (класичну) методологію щодо управління проєктом, який базується на водоспадній моделі (waterfall) [1], то сьогодні розвиток інформаційних технологій привніс у цю царину нове дихання та нові підходи, що базуються на гнучкості та адаптивності, які отримали назву гнучких методологій (agile) [2].

Кожна з вищезазначених методологій має свої переваги та недоліки, які описані у літературі [1,2]. Вважається, що традиційний підхід може бути застосований до будь якого проєкту, а гнучкі методології тільки для проєктів із інформаційних технологій. Проте направленість на цифровізацію, яка проявляється у швидкому розвитку інформаційних технологій і створенню інформаційних сервісів для і у різних сферах господарської діяльності показав, що гнучкі методології можуть широко використовуватись і бути застосованими не тільки для реалізації проєктів у сфері інформаційних технологій.

З іншої сторони, застосування виключно гнучких методологій для створення інформаційних продуктів з метою діджиталізації для галузей, які напряму не пов'язані із інформаційними технологіями, має свої обмеження, які базуються на специфіці предметної галузі, об'єкту цифровізації, методологічних підходах щодо функціонування предметної області, а також, на людському факторі, який проявляється у несприйнятті гнучких підходів і результатів їх застосування. Тому останнім часом проводяться дослідження, результатом яких є з'ясування можливості, необхідності та доцільності поєднання різних методологій з управління проєктами під час упровадження проєктів з метою підвищення ефективності упровадження проєктів в залежності від предметної галузі [3].

Проєкти із діджиталізації організації дорожнього руху потребують комбінованого використання різних методологій з управління проєктами, оскільки сама предметна область має свої особливості.

Так, частіш за все «під організацією дорожнього руху розуміється виключно транспортна мережа» [4]. Проте при цьому не враховується, що учасниками дорожнього руху є не тільки транспортні засоби, під якими частіш за все розуміють автомобілі, а й пішоходи, велосипедисти, володарі та користувачі скутерів, самокатів тощо [4]. Фактично всі вони впливають на дорожній рух. З метою створення безпечних умов пересування постає проблема щодо організації такого руху, який повинен бути контрольований, керований, підпорядковуватись певним правилам, регулюватись нормативно-правовими документами та забезпечувати безпеку пересування усім учасникам [5]. А з урахуванням військової агресії сусідньої держави проти держави України і розумінням того, що на найближчі роки загроза буде залишатись актуальною, навіть коли активні військові дії припиняться, управління такою організацією повинено враховувати ще й ці виклики.

Цифровізація організації дорожнього руху враховує багато чинників, частина з яких пов'язана або зі складною структурою функціонування, або залученням великої кількості зацікавлених сторін і пов'язана не завжди із відкритим доступом до вихідних даних. Такі проєкти відносяться до інфраструктурних, які реалізуються у сфері не інформаційних технологій. При таких вихідних даних використання однієї методології не вбачається доцільним. Необхідно поєднувати різні методології, в залежності від етапу упровадження проєкту, орієнтуючись на кінцевий результат кожного етапу. Прийнятним поєднанням є застосування традиційної методології на етапах ініціалізації, планування та закритті проєкту, а етап упровадження потребує застосування гнучких підходів, оскільки пов'язаний із створенням інформаційного продукту.

### Література:

1. McNeice K. How to Choose a Project Management Methodology. 2021. – Режим доступу: <https://www.accelo.com/resources/blog/how-to-choose-a-project-management->
2. Reddy S. Agile Project Management Methodology — Manifesto, Frameworks and Process. 2019. Режим доступу: <https://medium.com/@sudarhtc/agile-project-management-methodology-manifesto-frameworks-and-process-f4c332ddb779>
3. С.Д. Бушуєв, М.С. Дорош Формування інноваційних методів та моделей управління проектами на основі конвергенції. *Управління розвитком складних систем*. 2015, № 23 (1), стр. 30-38.
4. Веренич О.В., Безшапкін С.М., Васильєв І.А., Войтенко О.С., Тимченко С.І. Методичні підходи щодо модернізації організації дорожнього руху. *Тези XX Міжнародної науково-практичної конференції «РМКиїв-2023»*. 2023, стр. 69-73.
5. Cherniy, V., Bezshapkin, S., Verenych, O., Vasyliiev, I. Sharovara, O. Modern Approach to the Road Traffic Management in Cities of Ukraine: Case Study of Kyiv Municipal Company "Road Traffic Management Center". *IEEE E-TEMS 2020*, 2020, pp. 180-185